

Concert de la Coral Ramon Carnicer de Tàrrega a Santa Maria de Verdú

Conten d'un rei que estava trist i decaigut i no hi trobaven remei pel seu mal; fins que un dia un dels que estaven a cura d'ell, va profetitzar que l'única solució pel seu mal, era posar-l'hi la camisa de l'home feliç. Acte seguit, sortiren de palau, patges i missatgers en busca de l'home feliç. Seguiren ciutats, pobles i llogarrets, des de la muntanya fins al pla; convents, cases nobles i palaus. Després de molt i molt buscar, un bon dia es trobaren amb l'home feliç, Estava sota el pont d'un reguer fent bullir el tupí de les sopes. Per fi, havien trobat l'home feliç, el que podia amb la seva camisa, guarir el rei, el seu amo i senyor. Però, ¡Ai-las! L'home feliç no portava camisa.

La felicitat mai es absoluta; sols s'obté amb petites dosis com poden ser; l'aprovació dels estudis, la guarició d'un mal, la victòria del teu equip preferit, l'obtenció del sí de la persona estimada...i altres.. Són fets puntuals, però efimers, caducs.

A Verdú, el passat diumenge dia 27, la Coral Ramon Carnicer amb llurs cants, va fer feliços, a la munió d'oients que omplíem la nau central i el creuer, de la Parròquia de Santa Maria de Verdú. Així tal com vos dic. Va ser més d'una hora de gaudir intensament. Primer amb els cants que ens oferiren intercalant les variants del curs de la missa. Cantaven des del fons de la nau dreta, junts a l'orgue, recentment estrenat. Els cants subtils, abrasius i conjuntats de l'Ave Maria de Victòria, Canticorum Iúbilo, Ave Verum de Mózart i altres, suaument arribaven als fidels, com boirím vingut de lluny, preludiant el concert pròpiament dit.

Després, la coral acertadament situada a les primeres graus del presbiteri a tocar dels oients, interpretaren el Magníficat i el Glòria de Vivaldi, magistralment dirigida per Mercè Salvadó amb moviments i expressions ondulants, dominant i concentrant la atenció dels seus dirigits, i també la dels assistents compenetrats amb la coral. No soc tècnic per evaluar les composicions, la direcció i el cant, però soc lliure i precisament perquè soc lliure puc dir que corals com la que porta el nom del gran compositor targarí Ramon Carnicer, n'haviem (i parlo per la veu general) sentit poques, d'una sonoritat semblant, de veus tant conjuntes i tant harmonioses, que en alguns moments feien pujar l'emoció, sota les voltes pétrees del nostre temple parroquial, aquell dia, vestit de festa major.

La fotografia que m'han entregat per ser publicada, recull el moment de la presentació que amb el micro al davant, va fer la Mercè; hauria preferit veure-la dirigint, amb els i les cantaires atents i amb la vista convergent a ella; d'aquesta manera, pels seus rostres, no us hauria costat gaire endevinar que ells, també disfrutaven d'aquells moments feliços i amb més motiu els verdunins que hi canten, Castelló, Mallorques, Martí, Huguet i la pianista Cristina Marimón.

Agraïm a la regiduria de cultura del nostre ajuntament, l'encert d'incloure aquest concert, dins del programa de les festes dedicades a Sant Flavià i al Sant Crist.

¡Enhorabona a la Coral Ramon Carnicer! I tant de bo que en festes semblants, puguem disfrutar d'aquests tipus d'actuacions.